

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XXXIII. Epistola Episcoporum Primæ Syriæ Ad Leonem Imperatorem.
Sacratissimo & piissimo amatori Christi Augusto, & a Deo competenter
honoratio imperatori Leoni, Basilius, Maximus, Theoctistus, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

EPISTOLA EPISCOPORVM PRIMÆ
SYRIÆ AD LEONEM IMPERATOREM.

*Sacratissimo & piissimo amatori Christi Augusto, & a Deo
competenter honorato imperatori Leoni, Basilius, Maxi-
mus, Theoctistus, Domnus, Gerontius, Flavianus, Sabacu-
rus, & Petrus, episcopi primæ Syriæ.*

OMNIBVS siquidem, sicut lux, vestra potentia ad be-
neficia proposita, æquos radios indigentibus velut
in mensura condonat, præcipue vero illis qui amatores
rectæ fidei, & eandem circa Deum, quam vos, obtinent
pietatem: cuius præceptores quidem sunt doctores re-
ctorum dogmatum, & qui diuersis temporibus extite-
runt lumina veritatis. Custos autem omnium præcipuus
præes, quando & culturæ a vobis dilata susceptor & fide-
lissimus conseruator existis. Quapropter non auream in
his coronam vobis offerimus, nec qualem hi qui mun-
dinarum rerum obtinent potestatem, propter beneficia
sibi collata, beneficiorum grates exoluunt; sed ex famo-
sissimis actionibus compositam, quas consuerunt studia
virtute bonaque vita fulgentia generare. Quarum na-
tura immarcescibilis, non ad breue tempus apud fufci-
pientes manet, sed in æternum bene agentibus præmia &
vberratem epulationis extendit. Quomodo enim re-
pensare possumus ei terrena, qui vtitur cælesti prudentia?
Quid de nostris retribuamus illi, cui diuina carpere
moris est? Transeant ergo paupertatis nostræ negotia
ad fauoris culmen, diuina dogmata deducantur ad me-
dium, quæ etiam vos amplectentes, æternam vobis glo-
riam radicastis. Hæc enim a nobis Saluator docenda præ-
dicauit, & Spiritus sancti gratia construxit, dudum qui-
dem scripturas sanctas legentibus hæc prænuntians, postea
vero a Nicænis patribus pro communi vtilitate confir-
mans. Non enim tempus aliquod horum fidei symbolum
permutauit, nec qualibet ars verborum eorum sensus
conuertit: sed velut in quamdam petram omnis hereti-
corum impetus in hæc verba percussus, in spumam repen-
te dissoluitur. Siue enim creaturam dicat aliquis Filium
Dei secundum Patris naturam, per hanc fidem male

ANNO
CHRISTI
451.

sentire conuincitur : siue nostræ formæ veritatem in eo
neget, tamquam pietatis inimicus expellitur : siue sancti
Spiritus diuinam tentauerit permutare substantiam, ve-
lut fidei alienus abiicitur. Nam hæc quasi vera lux ob-
umbrationem nullatenus recipit falsitatis. Dum enim
dicit : Ex Deo natus est, hoc est, de substantia Patris ante
sæcula, & non factum, consubstantialitatem confirmat,
& omnem eis qui aduersa sapiunt, fomitem impietatis ex-
cludit. Rursus cum dicit : Qui propter nostram salutem
descendit, & incarnatus est, & humanatus est, & natus
ex Maria virgine; dispensationis interpretatur omne mi-
raculum. Similiter autem cum in sancto Spiritu vnam &
eamdem quam in Patre & Filio profitetur fidem, impie-
tatem perimit eorum qui sancto Spiritui reluctantur. Ex
his itaque sermonibus coarmati etiam posteri veritatis
propugnatores, considerantes verborum virtutem, ma-
lis adinventionibus fidem violare tentantibus, linguas op-
posuerunt, non ipsi quidquam nouitatis & per contentio-
nem inuenientes, sed verbis symboli patrum velut in acie
repugnantes. His enim qui diuinitatis Vnigeniti naturam
passibilem esse calumniantur, responsionem contrariam
obiiciunt, inconuertibilem & immutabilem substantiam
Dei docentes. Eos qui primitias nostræ naturæ in Vnige-
nito respuunt, ex eodem similiter arguunt, ex ipsa nun-
cupatione explanantes, quod ad incarnationem & huma-
nationem nihil aliud quam assumptionem & vnitionem
nostræ naturæ monstrauit. Hos ita centum quinquaginta
magni patres, & qui vniuersale Concilium Calchedo-
nense sancti Spiritus voluntate celebrauere, secuti sunt,
vnum eundemque Filium & secundum diuinam, & se-
cundum humanam naturam docentes; eundemque de
Patre secundum diuinitatem, eundemque de matre se-
cundum humanitatem, tamquam Deum impassibilem;
* eundem secundum quod sumptum est de nobis, con-
substantialem nobis; eundem secundum natiuitatem de
Patre, consubstantialem genitori, & hoc quod fuit ante
sæcula natura manifestantem, & quod in se assumpsit no-
uissimis diebus veritate seruantem : non alium & alium
per hæc denuntiantes, sed eundem filium Dominum &
Deum, & quæcumque de eo dicuntur, competenter glo-

* f. deest,
eundem
tamquam
hominem
passibilem;

rificantes. Hanc Synodum, tamquam concordem illis, per omnia custodimus, & eos quidem qui in ea anathematizati sunt, & anathematizamus, Eutychem & Nestorium: eos vero qui in ea claruerunt, valde laudamus; & omnes absolute qui paternam sortem nobiscum vna custodiunt, tamquam fratres recipimus: eos autem qui parentalem rectitudinem negant, velut extraneos iudicamus, nihil aliud in eis amplius cogitantes. Quos enim alienos fides efficit, quid oportet a nobis aliis omnino delictorum suppliciis? De Timotheo siquidem, qui Alexandrinum pontificatum & Ægyptiacæ diocesis arripuit potestatem, superuacaneum etiam aliquid dicere iudicamus. Quid enim amplius dicamus de eo qui a confessione pia per ea quæ dudum & nunc agit & loquitur, sicut ex precibus vestræ maiestati prolatis ostenditur, semetipsum fecit extraneum? Denique ipse & defensores eius aperte literis quas vestræ obtulerant tranquillitati, bellum se habere contra ecclesiam monstrauerunt, tanta Concilia, hoc est, centum quinquaginta, & eorum qui Calchedone collecti, abdicantes audacter. Quapropter multis maximisque accusationibus aduersus eum factis, non arbitramur oportere, vt hæc a nobis examinentur: nisi forte etiam gentiles, qui a pietate segregati sunt, omnino culpemus, quod non omnes ecclesiæ custodiunt sanctiones. Contra hos enim qui prima fronte alienigenæ sunt, & in summis rebus nequaquam nobis communicare proponunt, decernere aliquid de reliqua conuersatione, nullus derelictus est locus, & tamquam legum aliquarum transgressores castigare, dum vtique alienatione fidei ab omni corpore sint abscissi, & procul a rebus nostris semetipsum abstraxerint. Si quis enim in diuinis causis elegerit quæ nostra sunt sequi, tunc in eum definitiones Canonum in reliquis delictis examinamus. si vero summitate concordie communionis nostræ ab ecclesiasticis legibus longe discordat, iste nimis extraneus est. De delictis autem & præsumptionibus quas nefande commisit, reipublicæ legibus & earum præsidibus secundum rationem iudicio competenti subdetur. Vestræ igitur erit clementiæ, ea quidem quæ sunt pietatis, extendere & ornare, & ad celsitudinem decoris subuehere: ea vero quæ huic sunt

ARNO CHRISTI 451.
 aduersa resolvere : ostendentis simul ad clementiam & malignitatis abiectionem, per qua in vobis imitatio diuina formatur, ad vtilitatem subiectorum cuncta disponens, & veram mansuetudinem & pacem tribuens vniuersis, qua vestra pietati repensationem bonorum per ea qua geritis, pollicetur.

Basilius episcopus opto incolumem vestram pietatem multis annorum curriculum conseruari Dei ecclesiis & Romano imperio, religiosissime & piissime, & Christo amabilis imperator.

Maximus episcopus Laodiceæ, similiter.

Theoctistus episcopus Berrhœæ, similiter.

Gerontius episcopus Seleuciæ, similiter.

Flauianus episcopus Gabalæ, similiter.

Domnus episcopus Chalcidis, similiter.

Cyrus episcopus Onosarthæ, similiter.

Petrus episcopus Gabbi, similiter.

Sabbas episcopus Palti, similiter.

XXXIV.

EPISTOLA

EPISCOPORVM SYRIÆ SECVDÆ,
 AD LEONEM IMPERATOREM.

Religiosissimo atque piissimo & Christianissimo Augusto, & honorato competenter a Deo imperatori Leoni, Epiphanius, Eusebius, Elias, Diogenes, Maximus, Paulus & Magnus, episcopi secundæ Syriæ.

OSTENDIT, piissime principum, Dominus omnium Christus amorem circa sanctas ecclesias suas eximium, & ad terminum etiam nunc adduxit promissionem, qua in sanctis euangelis Petro dictum est: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam, & portæ inferni non præualebunt aduersus eam*: quando vestram tranquillitatem pii imperii augusta veste circumdedit: & mirabile non est. Nam cum Deus sit, & sine mendacio verba protulit, & firmas suas promissiones semper ostendit. Vnde vos largitorem potestatis optime cognoscentes, ea qua gloriam eius declarare nouerunt, hæc statuere laboratis, confidentes quoniam ex hoc vestra gloria culmen augebitur, dum eum qui glorificauit, glorificare denuo festinatis. Quapropter nos beneficiorum vestrorum culmen